IUDEO-MARXIŞTII ANDREI CORNEA & BANDA DE LA GDS

Cornel-Dan Niculae

Incorect Politic

Ianuarie 12, 2023

Iudeo-marxiştii Andrei Cornea & banda de la GDS

Iudeo-marxiştii Andrei Cornea & band, de la GDS, l-au belit pe şeful lor Gabriel Liiceanu pentru că ar fi „iliberal“ şi anti-marxist.

Astfel, aripa cea mai „liberală“ (anti-naţională) de la GDS, reprezentată de Cornea şi Gabriel Andreescu, a făcut echipă în 2019 cu Liviu Antonesei şi cu alte figuri publice aparent neînregimentate ale aşa-zisei „societăţi civile”, dar care au o sorginte progresisto- soroşistă în ascensiunea lor, pentru a-l detrona pe Liiceanu, care se arăta oripilat de promovarea marxismului de către unii membri ai Grupului, în frunte chiar cu Cornea. Aşa că l-au detronat pe Liiceanu şi l-au pus pe iudeo-marxistul Andrei Cornea la şefia Grupului pentru Dialog Social. Apoi, din iulie 2023, şefia GDS i-a revenit marxist-userit cioloşistului Vlad Alexandrescu, nepotul criticului literar iudeu Tudor Vianu.

Liviu Antonesei este membru afiliat al GDS şi un puternic aliat al şefului iudeu al GDS, Andrei Cornea, în combaterea naţionalismului românesc, în timp ce grupul din jurul blogului lui Liviu Antonesei este, ca nucleu, tot unul unul GDS-ist, dar şi soroşist, o parte, şi israeliano-holocaustian, altă parte.

***

Liviu Antonesei, partizanul lui Andrei Cornea la GDS:

Afiliat la vedere la GDS şi prin Pen Club – o asociaţie de scriitori condusă de şefimea GDS -, Liviu Antonesei a intrat în război cu fostul şef al Grupului pentru Dialog Social, cu Gabriel Liiceanu, „luând partea evreilor din grup“, precum Ion Vianu şi Andrei Cornea, conflict în urma căruia Liiceanu a fost debarcat la începutul lui octombrie 2019, care, ca protest, a şi demisionat din GDS, criticând alegerea lui **Andrei Cornea, un cripto-marxist şi fiu al comunistului evreu Paul Cornea**, în funcţia de nou preşedinte GDS, şi a ascensiunii fostului „disident“ Ion Vianu şi a nepotului acestuia, Vlad Alexandrescu, deputat USR în 2016-2020 şi fost ministru al Culturii în guvernul Cioloş.

În timp ce Andrei Cornea este „evreu“ (iudeo-khazar) get-beget, Ion Vianu este după tată, fiind fiul criticului literar evreu Tudor Vianu.

„Unii dintre noi îşi aduceau în Grup iubite, neveste, fii, nepoţi, prieteni irelevanţi sau persoane de care depindea un contract prelungit dincolo de vârsta pensionării“, zicea Liiceanu, exemplificând că „În clipa de faţă avem în Grup [în GDS] chiar o întreagă familie, familia Vianu-Alexandrescu: tatăl, Ionel Vianu (demisionat în urmă cu un an pentru că punctul lui de vedere nu a întrunit acordul unanim într-o mică dezbatere online), fiul (Ştefan), nepotul (Vlad) – cei doi, aşadar, sunt veri primari – şi soţia nepotului (Raluca).“

Gabriel Liiceanu a mai acuzat de criptocomunism marxist noua orientare a Grupului şi în scrisoarea sa de părăsire a GDS, din 1 octombrie 2019 („Gabriel Liiceanu a demisionat din grupul pentru dialog social – scrisoare devastatoare“, pe g4media.ro), neînţelegând parcă că această otravă a stat de la început în vinele soroşisto-brucaniene ale GDS, fiind chiar înfiinţat cu odraslele activiştilor comunişti evrei din anii ’40-50, susţinuţi pe lângă Soroş (sponsorul de la început al GDS) de bătrânul bolşevic Silviu Brucan (Saul Bruckner).

Acuzând că „Grupul pentru Dialog Social şi-a pierdut idealitatea“, Liiceanu exemplifica cum „Am mai declarat, cu ocazia unei discuţii «distante» cu Ionel Vianu în marginea statuii de la Trier [oraşul german unde la începutul lui mai 2018 s-a plasat o uriaşă statuie din bronz a lui Karl Marx] că, dacă în ’89-’90 aş fi ştiut că urmează să intru într-un Grup în care mi se va explica cândva «importanţa culturală» a lui **Marx** – adică a celui care a instilat în mentalul omenirii Ura Impersonală şi necesitatea exterminării prin vini colective (ceea ce Lenin şi urmaşii lui de pretutindeni au pus în practică printr-o metodologie a crimei pe categorii umane) -, n-aş fi pus piciorul în GDS. Dacă nu mă înşală memoria, în acelaşi context, **Andrei Cornea ne-a explicat că nu putem trece peste o personalitate de asemenea rang, care face parte din marea cultură a Europei**. Eu sunt de acord că face, dar face din cultura crimei şi a întemeierii ei ideologice.“

E firesc ca Andrei Cornea să aibă idei comuniste, căci şi mama sa, activista comunistă Irina Cornea, inginer cadru didactic a fost din 1949 prima şefă a organizaţiei de bază a Partidului Comunist din cadrul Institutului Politehnic Bucureşti.

Mai puţin se ştie că tatăl lui Andrei Cornea, Paul Cornea, a fost membru U.T.C. din 1942, în ilegalitate, fiind deci unul din acei evrei comunişti fanatici care au instalat comunismul în România, apoi, după 1945 redactor ocazional la Scânteia şi, între 1948 şi 1954, secretar al C.C. al Uniunii Tineretului Muncitoresc (U.T.M. sau U.T.C. mai târziu, după ce în martie 1949, în sala Ateneului Român avusese loc făcătura de „Congres al organizaţiei revoluţionare unice a tineretului muncitor – UTM"); redactor responsabil al ziarului Tânărul Muncitor şi şeful secţiei de Propagandă şi Agitaţie a U.T.M. (în 1951), iar în paralel conferenţiar la catedra de marxism-leninism a Institutului Politehnic Bucureşti (coleg de catedră cu Alexandra Sidorovoci, soţia lui Brucan (alt fondator evreu al GDS), cea care a condamnat la moarte şi la închisoare grea marii ziarişti români patrioţi în procesele sovietice de la instalarea comunistului în România.

*

Liviu Antonesei intrase în conflict cu Liiceanu din 2018, ruşinându-l public, apoi s-au dat în judecată. Deşi Antonesei nu făcuse decât să repete lucruri general cunoscute despre Liiceanu (cum că a primit cadou editura Humanitas de la puterea FSN-istă în 1990 şi că statul i-a şi scutit de datorii editura în două rânduri), acesta era practic un atac din interiorul GDS, din partea unui prieten al unor membri din conducerea Grupului, care sunt şi în conducerea PEN România, precum „rezistul" clujean Radu Vancu sau Magda Cârneci, ale cărei nevricale de la şedinţele GDS îl enervau pe Gabriel Liiceanu.

Antonesei e un membru celebru al PEN România (o veche asociaţie recreată în 1990 de Ana Blandiana, cu mandat de la PEN International), care are aceeaşi adresă cu GDS, Calea Victoriei nr.120 din Bucureşti, deşi acolo nu mai este posibilă mai deloc vreo activitate de când tot spaţiul, inclusiv sălile de şedinţe ale Grupului, a fost acaparat de cârciuma Green Macondo, favorizată de Andrei Cornea, după cum acuza Liiceanu până să fie înlăturat.

PEN Club România este unul din „partenerii şi colaboratorii GDS" asumaţi, alături de Freedom House, Expert Forum al soroşistului Sorin Ioniţă (cooptat şi în conducerea GDS), Centrul Român de Politici Europene (un pui al Fundaţiei Soros, finanţat de Fundaţia Soros România şi apoi de Open Society Institute etc.), ActiveWatch, Aspador-CH şi fundaţiile politice germane Konrad Adenauer Stiftung şi Hanns Seidel Stiftung.

Liviu Antonesei şi Ana Blandiana au fost foarte apropriaţi după 1990, nu numai prin clubul PEN, dar şi politic, în cadrul Alianţei Civice, girată de GDS, ei apărând şi în volume colective comune (2014) sau au fost

promovaţi împreună peste hotare de către Institutul Cultural Român, precum la Târgul Internaţional de Carte de la Londra din 2015.

De la început, de când a fost reînfiinţat de Blandiana, PEN România a fost o trambulină în străinătate a GDS-iştilor Andrei Pleşu, Gabriel Liiceanu, H.-R. Patapievici, Gabriela Adameşteanu, Mircea Dinescu (membru fondator neactiv al GDS), Nicolae Manolescu (partizan al lui Gogu Rădulescu şi după 1989) ş.a., prezentaţi drept „cei mai angajaţi intelectuali şi scriitori ai momentului“.

Având adică, în prim-plan, şi gaşca de ’telectuali a KGB-istului anticeauşist Gogu Rădulescu (încetat din viaţă în 1991 la Căminul spital al Comunităţii Evreilor din Bucureşti, din Calea Griviţei, deşi nu era evreu, ci doar fusese căsătorit cu comunista evreică Dorina Rudich, decedată în 1982, când îi apăruse şi un volum postum de povestiri, „Ancora“, prefaţat de Ana Blandiana), un trădător al României în favoarea Israelului, conform generalului de Securitate Neagu Cosma (informaţie din cartea sa „Cupola: Din culisele Securităţii“, Bucureşti 1999; la rândul său, şi generalul SRI (r) Aurel Rogojan, fost şef în Securitate, spune despre acelaşi Gogu Rădulescu: „Stiam că el este iudaizat. A trăit cu o evreică. Tatăl lui era lăutar ţigan şi maică-sa era cântăreaţă rusoaică“, având rolul de la sovietici de a o manipula pe Elena Ceauşescu).

*

Până şi în răspunsul de despărţire de Liiceanu (în articolul „Andrei Cornea după demisia lui Gabriel Liiceanu din GDS“, pe g4media.ro), Andrei Cornea îi vobea acestuia tot în apărarea marxismului: „Poate că plecarea ta, deşi nedorită, e cumva utilă: cei rămaşi vom deveni mai conştienţi de «nucleul liberal» – cu toate modulaţiile lui actuale – într-o lume ameninţată de iliberalism cu toate modulaţiile lui, inclusiv de o formă de fundamentalism, pentru care, iată, sună a erezie chiar şi afirmaţia neutră că, în pofida a orice, Marx aparţine „marii culturi a Europei“.

Altfel spus, marxismul e mai apropiat de democraţia adevărată, reprezentată de el, de Andrei Cornea, în timp ce Liiceanu ar reprezenta autoritarismul iliberal sau democraţia ghidată, parţială şi controlată, iliberalismul fiind prin definiţie o lipsă a „societăţii deschise“ a filozofului Karl Popper, concept preluat de George Soros de la Popper când a creat Fundaţia Open Society.

Când un gedesist (Andrei Cornea) îi spune unui alt gedesist (Liiceanu) că e iliberal e la fel de grav ca atunci când un creştin îi spune altuia că e păgân, mai ales că partenera americano-evreiască a GDS, Freedom House, stabileşte anual care state sunt democratice şi care sunt iliberale (anti-soroşista Ungaria fiind după ei „iliberală“, de exemplu).

„M-ai dat gata cu fraza aia cu «fantomele glorioase ale trecutului» care «bântuie» sala GDS… Să fie Brucan?“, îi mai zice Andrei Cornea lui Liiceanu, râzând de obsesia acestuia împotriva bolşevicilor marxişti

cum a fost Silviu Brucan (Saul Bruckner), fondator al GDS neactiv (în aprilie 2019, în plină mâncătorie Cornea-Liiceanu, GDS comunica că „Silviu Brucan nu a fost niciodată membru GDS, el doar a semnat documentul prin care în ianuarie 1990 i-a fost acordată Grupului spre folosire clădirea în care funcţionează şi în prezent“, dar e clar şi din fotografiile epocii că bolşevicul Brucan-Bruckner, împreună cu George Soros, au fost naşii grei ai GDS).

Andrei Cornea îi mai reproşa înlăturarea din Grup şi a lui Mircea Dumitru, rectorul Universităţii Bucureşti în 2011-2019, dar Liiceanu sugerase că Andrei Cornea l-a adus în GDS pe rector pentru ca acesta să-i prelungească contractul de muncă la Universitate lui Cornea şi după vârsta de pensionare („din politeţe şi colegialitate am închis ochii când unii dintre noi îşi aduceau în Grup iubite, neveste, fii, nepoţi, prieteni irelevanţi sau persoane de care depindea un contract prelungit dincolo de vârsta pensionării“).

*

În 2019, Gabriel Andreescu, celebru membru fondator al GDS s-a raliat cu Liviu Antonesei pe Observator Cultural, în operaţiunea de dărâmare a „statuii“ lui Liiceanu şi astfel, în acelaşi an, cu „marxiştii“ gedesişti împotriva lui, la 20 septembrie 2019 locul lui Gabriel Liiceanu în fruntea Grupului pentru Dialog Social a fost luat de Andrei Cornea.

Ostilitatea internă faţă de Liiceanu făcea ca, încă din 26 martie 2019, GDS să fie reprezentat la Cotroceni, la preşedinţie, alături de „alţi reprezentanţi ai societăţii civile“ de către Andrei Cornea. Din 2014, când Iohannis venise la GDS pentru spijin public ca să devină preşedinte al României, Liiceanu arătase parcă un fel de răceală faţă de acesta.

***

Grupul Antonesei-GDS mânjeşte din răsputeri România:

Antonesei s-a împrietenit cu George Soros din 1990, de când magnatul evreu a venit la Bucureşti şi a înfiinţat Grupul pentru Dialog Social (GDS-ul) şi Fundaţia pentru o Societate Deschisă, iar în prezent principalul partener din Israel al lui Antonesei este editorul Adrian Grauenfels, din oraşul Rishon le Zion.

Grauenfels nu este doar editor la Wikipedia de limba română, unde fac postări foarte mulţi evrei, încât s-a ajuns ca „Holocaustul în România“ să fie definit, din excesul lor de „zel“ (de la zeloţii evrei fanatici), ca începând în 1937 (ro.wikipedia.Holocaustul in Romania), deşi cel general, din Europa, în care ar fi trebuit să se încadreze şi cel din România, orice ar însemna „Holocaust“, începe, cf. cărţilor istoriei oficiale şi Wikpediei în engleză, în 1941 (en.wikipedia.org/The_Holocaust). Autor de articole pentru români pe Wikipedia, Adrian Grauenfels este şi cel care a postat aici textul de susţinere a imaginii şi suferinţelor disidentului iudeu Gheorghe Ursu, în urma căreia fiul său tot încearcă să obţină milioane de euro de despăgubiri din România, reuşind într-o anumită măsură.

Grauenfels scoate şi „Jurnal Israelian“, unde îi publică şi pe Antonesei şi pe prietenii acestuia, dar e şi editor de volume de cărţi la editura sa israeliană SAGA (ca exemplu: „Editura Saga şi muzeul SAGA vă invită pentru sfârşit de an 2021 la un omagiu poetului Liviu Antonesei“), tipărite adesea la Iaşi, în România, unde locuieşte Antonesei, dar vinde şi cărţi în format electronic, e-books. Contra cost, editura israelianului oferă şi clienţilor români „servicii complete de editare, tehnoredactare, grafică, tipar (control în timpul procesului) în limbile: Română, Engleză, Franceză, Ebraică“.

Israelianul îl publică şi pe bunul prieten direct al dlui Dan Cristian Ionescu şi fost coleg al său la secretariatul „Partidului Socialist Liberal“ la începutul anilor 90, pe avocatul Adrian Vasiliu (membru al Consiliului Regal al casei de Hohenzollern – „Familia Regală a României“), care face şi traduceri în română pentru israelianul Grauenfels şi care l-a introdus din 2020 şi pe D. C. Ionescu pe blogul sorosistului Liviu Antonesei. (Avocat în revendicări imobiliare şi drepturi de la statul român, în mai 2006 avocatul A. Vasiliu susţinea într-un interviu la BBC drepturile de despăgubiri de la statul român a unor evrei Weissman, un neam din Statele Unite, Israel şi Franţa – bbc.co.uk/romanian/news/cedo).

„Prietenul“ Adrian Grauenfels a scos şi cartea „Crimele României fasciste faţă de poporul evreu“, de Moshe Granot, în „traducere şi editare din limba engleză: Adrian Grauenfels, Editura Saga 2022“, postată de Grauenfels şi pe https://www.academia.edu.

Chiar şi Grauenfels condamnă România în prefaţa cărţii plină de fantezii lugubre şi de evidente minciuni la adresa românilor, vinovaţi în carte şi pentru a fi creştini. Astfel, când publicul (mai tânăr) israelian reacţionează la poveştile gogonate ale unui misterios Moni Greenberg, auto-declarat „supravieţuitor al Holocaustului“ (dar neidentificabil), că e un nonsens ca naţionaliştii românii să se fi purtat atât de rău cu evreii (evreice înjunghiate în sâni cu burghie, evrei dezbrăcaţi pentru a li se lovi organele genitale de legionarii, spintecări de vii ale evreilor etc.), dacă voiau doar „expulzarea evreilor din patria română“, complicându-se cu strămutările interne şi execuţiile prin torturi infernale, Greenberg răspunde că românii făceau asemenea răutăţi pentru că sunt creştini, adăugând: „Și acesta este un lucru important de ştiut, în Noul Testament evreii sunt acuzaţi că l-au implorat pe guvernatorul roman Pontius Pilat să îl răstignească pe Iisus“ şi, de aceea românii îl privesc pe evreu ca pe un anti Crist şi diavol.

Tot de aceea, zice Greenberg în cartea editorului israelian din grupul lui Liviu Antonesei, „soldaţii români i-au tratat pe evrei ca pe nişte suboameni, ca pe ceva mai rău decât câinii, ca şi cum ar fi meritat atrocităţile prevăzute de lege“ (la pagina 17 din cartea editată de Grauenfels, partenerul israelian principal al lui Antonesei).

Dar nici o lege românească nu a prevăzut „atrocităţi“ împotriva evreilor, ceea ce demonstrează cât de decăzuţi moral şi de dedaţi desfrâului minciunii sunt unii israelieni.

Din grupul din jurul blogului lui Antonesei, face parte şi duşmanul naţionalismului românesc, William Totok, cu multiple promovări pe blog privind vinovăţia românilor de Holocaust, cum a făcut parte până la moartea sa şi politologul „româno-israelian“ Michael Shafir, alt acuzator pătimaş al românilor până la moartea sa din noiembrie 2022.

***

Antonesei şi-a unit destinul cu al lui Soros, în 1990, în Bucureşti, pe Calea Victoriei, în spaţiul primit de Sandra Pralong de la Mircea Dinescu pentru Fundaţia Soros din micul palat «Casa Vernescu», care era în folosinţa Uniunii Scriitorilor, unde devenise Dinescu şef prin „revoluţie“. Soros venise la Bucureşti la începutul lui ianuarie şi în februarie 1990, participând la crearea fundaţiei sale „pentru o Societate Deschisă“, ca şi a Grupului pentru Dialog Social (GDS), care erau astfel asociaţii surori. Venise şi făcuse o şedinţă şi al Intercontinental. „Pentru a fi independenţi de GDS, ne-am mutat în ceea ce este azi Casa Vernescu“, îşi aminteşte Sandra Pralong într-o carte a sa.

„Întîmplarea face – zice Liviu Antonesei – să fi fost de trei ori în prezența sa [a lui George Soros], la întîlnirile sale cu grupuri de civici, ca să spun așa. Era în mod clar foarte inteligent şi informat, cu umor, plin de farmec. Nu trebuia să joace rolul marelui bogătaș, pentru că și era, nici pe cel al omului generos, pentru că era deja și asta. Prima dată, era la sediul Fundației pentru o Societate Deschisă din București. Venise cu avionul și încă nu ajunsese la hotel. Trebuia să se întîlnească cu Iliescu, pe atunci președinte. După vreo jumătate de oră de schimbat impresii, ne-a rugat relaxat să ne întoarcem toți cu spatele, ca să se schimbe.

Ceea ce s-a și întîmplat și a plecat grăbit spre mașina care l-a dus la întîlnirea cu pricina. Altădată a dat un dineu la Intercontinental pentru vreo 20 – 25 de «civici»! din toată țara, un dineu de lucru…. Urmărea cu atenție ce spunea fiecare, punea întrebări, mai degrabă unii dintre oaspeți o făceau pe deștepții, el nu. Dacă mi-a plăcut? Da, mi-a plăcut foarte mult. Este unul din cei mai interesanți oameni pe care s-a întîmplat să-i întîlnesc. Şi am cunoscut cîteva personaje importante de la noi și din lumea largă. De cînd pare dușmănit de toată lumea, de la Trump la Viktor Orban și alde Dragnea, parcă îmi este și mai simpatic!

…aș putea face o listă enormă cu lucrurile bune pe care le-a făcut Soros aici şi aiurea. Din banii lui, nu din bugetele de stat sau din căutarea de donații… Știu multe, am fost în cîteva boarduri… Eu n-am primit, dar am distribuit, ca membru al unor board-uri destui bani pentru cauze bune…“

George Soros, însă, ce nu spune Liviu Antonesei, a dat întotdeuna bani numai ca să se „legitimeze“ ca filantrop, dar a urmărit mereu scopuri politice, de fapt, şi, prin influenţă politică, a câştigat şi mai mult, „filantropia“ lui dovedindu-se astfel o investiţie.

Neavând cum să se facă că nu ştie şi despre manevrele banditeşti ale lui Soros prin întreaga lume; Liviu Antonesei concluziona în postări ulterioare, peste doi ani: „Sigur că George Soros, ca orice multimiliardar, de altfel, este un personaj controversat, deşi în ce mă priveşte, socotesc prezenţa sa în viaţa lumii una majoritar pozitivă“; „Din cîte am apucat să cunosc, are geniu la afaceri. Că foarte multe miliarde s-au întors la popor, cu atît mai bine. Ce e amuzant însă este că are parte de diabolizare peste tot, din Ungaria natală în România… Bănuiesc că situaţia îl amuză copios şi la cei 90 de ani! Cît despre sanctificare… Din ce ştiu eu e agnostic, dacă nu chiar liber-cugetător!“

***

Antonesei şi Andrei Cornea împotriva naţionalismului, ca soroşisti GDS-işti:

După alegerile parlamentare de la finele anului 2020, guvernarea avusese deschiderea să poarte un dialog politic şi cu noua formaţiune naţionalistă parlamentară AUR, când încă AUR o avea în componenţă şi pe senatoarea Diana Şoşoacă şi nu avea alte „păcate“ decât că ar fi naţionalist sau cam legionar, adică „fascist“/extremist, după cum interpretau gedesiştii sorosişti.

Aşa că, imediat, au sărit în sus, opăriţi, „intelectualii de dreapta“ ai GDS (neo-marxişti, de fapt), în frunte cu evreul Andrei Cornea şi prietenul său Liviu Antonesei, printr-o scrisoare larg mediatizată în care îşi trâmbiţau „îngrijorarea cu privire la deschiderea către dialog arătată de membri marcanţi ai partidelor din coaliţia de guvernare către conducerea unui partid recent intrat în Parlamentul României, AUR… o formaţiune politică ce s-a dovedit a fi, în scurta sa existenţă pe scena publică românească, purtătoarea unui conglomerat ideologic nociv, de factură extremistă“.

Între sub-semnatarii obişnuiţi ai petiţiilor anti-naţionaliste ale şefului GeDeSe-ist Andrei Cornea apar, după Liviu Antonesei, mulţi evrei sau alţi sorosişti notorii, precum următorii, care au protestat în iulie 2021 împotriva omagierii de către Academia Română a profesorului Nicolae Paulescu, Antonesei fiind chiar în capul listei de protestatari anti-Paulescu („Intelectuali români protestează împotriva omagierii profesorului Paulescu“):

Michael Cernea („evreu supravieţuitor al Pogromului de la Iaşi“), Iurii Chişinevski (descendentul comunistului evreu Iosif Chişinevschi, născut Jakob Roitman, ideologul terorii comuniste în anii 50 şi „mâna dreaptă a Moscovei“ sovietice), Vera Cîmpeanu (fiica fondatorului evreu al GDS Pavel Câmpeanu, fost spion american, în timp ce ea a lucrat de la început, ca director executiv de programe, la Open Society a lui Soros, la Bucureşti, cu Sandra Pralong), Alexandru Florian (şeful iudeu al institutului Wiesel, ce incriminează România de Holocaust), Manole Iosiper (un mare şef evreu al masoneriei române actuale, Marea Lojă Naţională din România), Werner Kremm (germanist din AktionsGruppe al anilor 70), Norman

Manea (scriitor iudeu, stabilit „în exil“ în SUA), Cristian Pârvulescu (activist „civic“ soroşist gedesit de top), clujeanca Maria Roth, holocausticul Liviu Rotman, politologul „româno-israelian“ Michael Shafir sau William Totok, un vânător de naţionalişti români şi membru al comisiei Wiesel, de condamnare a României de Holocaust etc.

De mulţi dintre aceştia nu am fi auzit niciodată ca merit al vreunei valori personale a lor, dacă nu erau înscrişi în armata de soldă străină a antiromânismului.

Liviu Antonesei

Iar în vârful acestei liste de semnături (publicată de RFI Romania în 27 iulie 2021, http://www.rfi.ro) stă, deci, Liviu Antonesei, care l-a atras pe blocul său şi pe „eroul, patriotul şi revoluţionarul“ Dan Cristian Ionescu, devenit şi el din 2021, prin articole strecurate în media naţionalistă, un elogiator al lui Soros sau un vânător de antisemitism şi, cum zice dl Ionescu, de „securişti antisemiţi“ sau „de pretinşi patrioţi care... au legături cu serviciile de informaţii“ şi „întreţin antisemitismul“.

În lista de semnături pentru izolarea partidului AUR ca „extremist“ – „prin acordul partidelor care formează coaliţia de guvernare, dialogul cu AUR să înceteze imediat“ -, transmisă de Liviu Antonesei spre mediatizare în 7 februarie 2021 către platforma Alinei Mungiu Pippidi (https://www.romaniacurata.ro/scrisoare-deschisa-liderilor-coalitiei-de-guvernare/), apar şi alţi asemenea actori, precum liberalul evreu Radu F. Alexandru, vânătorul de securişti Mădălin Hodor (văzut o vreme la GDS ca un viitor şef al grupului, ca alternativă la Andrei Cornea), anarhistul soroşist Claudiu Crăciun sau Alfred Bulai, aflat în relaţie cu fundaţia Soros în 1997 şi apoi, câţiva ani, cu Banca Mondială.

Peste 3 zile de la protestul anti-AUR al progresiştilor neo-marxişti, pe 10 februarie 2021 senatoarea Şoşoacă a fost exclusă din grupul parlamentar al partidului AUR, ca şi când ea ar fi fost vinovată de orientarea „extremistă“, „radical-populistă“ şi „vehiculând teme fundamentaliste şi naţionaliste, cu revizitarea teoriilor conspiraţioniste, anti-globaliste“, cum acuzau soroşist progresiştii gedesişti în scrisoarea lor.

Avea să urmeze mai târziu şi dezicerea AUR de către Călin Georgescu, „vinovat“ din punctul de vedere al aceloraşi moftangii cu pretenţii de elite, pentru că a afirmat că Ion Antonescu şi Corneliu Zelea Codreanu sunt eroi prin care „a trăit istoria naţională, prin ei vorbeşte şi a vorbit istoria naţională şi nu prin lachei de serviciu ai puterilor globaliste care astăzi conduc România vremelnic“, ceea ce sorosist-gedesiştii acuzau în aceeaşi scrisoare că „persoana propusă de AUR drept candidat la funcţia de prim-ministru se proclamă deschis drept un înflăcărat admirator al unor figuri de tristă amintire din trecutul negru al României“.

*

Înainte de dărâmarea lui Liiceanu din fruntea GDS, Liviu Antonesei fusese deasemenea cap de listă şi iniţiator al unor scrisori publice „antilegionare“, dar fără gedesişti, ci numai cu evreii holocaustici & friends. Aşa este cazul protestului său din 2016 împotriva numirii Oanei Stănciulescu în Consiliul de Administraţie al Televiziunii Române din partea PNL, pe care o acuzau că l-ar considera un „reper moral“ pe marele poet naţional Radu Gyr, iar acesta a fost legionar, fiind vinovată şi că ar fi fost împotriva „Legii antilegionare“, care interzice valoroşi aomeni de cultură români („Protest împotriva desemnării Oanei Stănciulescu ca membră în Consiliul de Administraţie TVR“ – https://www.observatorcultural.ro/articol/protest-impotriva-desemnarii-oanei-stanciulescu-ca-membra-consiliul-de-administratie-televiziunii-romane/)

Cornel-Dan Niculae